

Redacția:
Budapesta, VIII, József-körút 18.
Apare în fiecare dimineață
Foarte să se aboneze cel puțin pe 1/4 an

ADEVÉRUL

(GLASUL POPORULUI)

Administrația:
Budapesta, VIII, József-körút 18.
ABONAMENTUL:
Pe 1 an 3 coroane 20 fileri
Pe 1/2 an 1 coroană 60 fileri
Pe 1/4 an 80 fileri
Pe 1 lună 30 fileri

Organul partidei socialdemocrate din Ungaria

Foaie pentru poporul muncitor român din Ungaria

Adevărul!

Nime nu vine pe lume cu stea în frunte. Copilul femeiei regeste, când se naște în nimic nu se deosebește de copilul femeiei muncitoare. Și totuși în viață aceștia doi cad foarte departe de oaltă.

Unul umblă în regiuni înalte, încunjurat de pompă și bucurie. Și slugi plecați cearcă să îndeplinească și gândul cel mai ascuns al lui.

Celalalt, sërmanul, se tîrăe pe pămînt. Mai maril îi poruncesc, e bătut cu biciul gazdei sale și este osîndit la muncă fără sfîrșit. Și în lumea întregă așa-s oamenii.

Unul stă să piară de unsoarea sa, altul mică carne n'are pe oase.

Unul și-a stricat stomacul de nîncările cele bune, iar celalalt și-a stricat stomacul, avut noroc să înghită o bucată de carne.

Unul merge asta în lumea întregă. Unul altul e apăsător, cu toate că ar trece în formă, căci când au venit pe lume nici unul n'a adus cu sine nimic.

O nedreptate mare domnește în lumea întregă.

Și sunt oameni, cari cred, că așa-i bine. Aceștia cred într'o minciună născocită de apăsătorii lui.

Noi voim să arătăm înaintea lumii întregi minciuna asta.

Voim să descoperim:

„Adevărul“.

Sufletul nostru e umplut de amărăciune, văzînd multe nedreptăți ce întimpinăm pas de pas.

Pîn' acuma am tăcut, am răbdat. Dar paharul s'a umplut cu venin și veninul acuma curge afară.

Sufletul nostru s'a umplut de necaz și acum isbucnește din noi:

- Dați-ne drepturi! — strigăm.
- Să nu fie deschișite între om și om! — urlăm.
- Numai acela să mînce, cine lucră! Cine nu lucră, acela piară de foame!

Și par'că auzim rîsunetul strigătului nostru. Poporul muncitor în țara întregă cu noi va striga. Poporul vede, că foaia noastră „Adevărul“, luptă pentru binele lui.

Cine nu recunoaște asta, acela sau este un perde-vară, sau hoț, care se hrănește din unsoarea noastră.

Pe fruntea foaiei noastre este scris:

„Adevărul“.

Și foaia asta, cât va trăi, pentru adevăr va lupta.

Cu fruntea ridicată vom purta noi foaia

asta, steagul nostru: „Adevărul“. Și nu ne vom uita nici în stînga, nici în dreapta, ci înainte vom merge.

Voim să urcăm un deal înalt, de unde să se vadă lumea întregă. Acolo vom ridica înalt steagul nostru roșu și vom striga, să se audă în lumea întregă:

Adevăr voim!

Și glasul nostru se va auzi în lumea întregă. Cine va avea inimă curată, va grăbi să vină după noi și cu noi să lupte.

Multe piedeci vor fi în drum, dar puterea noastră toate le va doborî.

*

Sus, Românilor muncitori din țara întregă, asuprați, apesați și necăjiți!

Veniți după noi. Și dacă inima voastră dorește dreptate, egalitate și frățietate: veniți după steagul roșu, pe care este scris:

„Adevărul“.

Și urcați după noi dealul cel înalt, unde vom fi mai aproape de cîr și de fericire...

Răspândiți „Adevărul“ în toate părțile! Tot felul de scrisori, întrebări și cereri sunt de a se adresa: „Adevărul“, Budapesta, VIII., József-körut 18 sz.

Pe brazda

Nuvelă de J. Neagu (Bucuresci).

- Ho, ho, boii, tatei, hoo...
- Adică să dijugăm de-acuma, moș Dănilă?
- Ba, la să mai răsufflăm o leacă, că n'a fi foc.
- Că bine gruiși...
- A, ori mi se pare mie, par'că 'aud cîntări de scripcă în livada boierească.
- Nu îi s'o li pîrînd de loc, măi lordache. Că n' ai pîrînd boierii, ca de ziua lui Mai întai.
- Nu cum-va-i vre-o zi opîrîă întiaul ista de Mai, moș Dănilă? De sărbătoare nu-ți pare a fi, s'ar fi auzit tocînd.
- Iei, măi dragul moșului, tu nu știu nimic. Când ieram ieu așa, copil ca tine, am rîal apucat și ieu un cîmpeias din vremea ceea, când tot omul, de ziua lui întai Mai se pregătea mai abilit ca de-o sărbătoare săpîrătească... Numai ce vedeai făcîndu-se, fie-care cu vecinii, roală în jurul unei mesoare... Uite, vezi? Cât ține pașiștea ceea, pînă în mahal gîrlei, când răsărea soarele întaiului Mai, c' găsea întesată cu mînușchirne de oameni, asezați jur împrejurul mesei, de ce-a mici în trei picioare și mîncea și cheuiau cu toții la o...

a scăpat din iearnă... De i-au ieșit vitele tefere, de i-au fătat oțele și vacile bine. Acuma se vede și dacă grînele apucă să fie frumoase. Și răsăritul, oarzelor tot acuma se vede cum li-i gîndul. Și dacă iearba a apucă să îmbrace imășurile pînă la ziua asta, ie lădecje bună la vite și laptele-i gîrlă... Si cînd vede omul toate astea, la gîndul lui, cîm să nu petreacă, lordache?

- I-a-i... Dar acuma de ce nu mai petrec oamenii de ziua asta, moș Dănilă?
- Iei, dragul moșului... N'auzi ce cheuieală ca boierii, cum nu petrec?
- Iei, car nu petrec oamenii noștri, ci boierii.
- Ai treptate, flăcău moșului. Ai noștri nu mai au chef de petreceri acuma... Acu numai boierii li pîrîște adniciea unei asemenea zile, numai lor li sînt ochii, privind mana cîmpurilor, pentr'că, fâbul moșului, tot, tot cînt cuprinzi cu ochii, semănăturile din progoane noastre, și cele din moșiile lor, totul iei folosesc. Vitele noastre pentr' iei ată, munca noastră lor li-i închinată, și trup și sufletul nostru pentr' dînsii robește...
- Păi, de ce așa, moș Dănilă?
- Pentr'că, lordache măi, cei bogăți au pus mîna pe pîrîntul cu hapca, și-au zis, că sint ale lor. Dar, nu-lădevărat, lordache, tată, nu-lădevărat... Nu sintem feciorii pîmîntului, noi iștia, cari ne naștem cu plugul și sapă în mîna și munta istovindu-ne muncînd. Noi sintem feciorii pîmîntului. Și, de dreptul nostru-i să ne naștem, în stăpînire devălmășască, iei, cari nu muncesc, cari s'au așezat pe mîna și în spinarea

noastră, sugîndu-ne, din veacuri, sudoril, muncii... Da, lordache, să ști și tu, că de bună dreptate ar fi, ca pîmîntul că cadă în stăpînirea obștească a muncitorilor, cari din moși-ștrămoși lucratu-l-am, să scoatem, din sinurile lui, comoara fericirei omeneșii, huna stărua rîturilor, dar car mînce ne-a fost hrăpîță nouă, prin felii și chîrle uneltri, de cei cari-și zic astă-zî proprietarii pîmîntului...

- Păi bine, de ce lăsăm noi lipito astea, să ni tot sugă muncușta noastră, frat lordache, să vezi de ce, tată. Lipitorile astea, s'au apucat și-au făurit asupra pîmîntului grădele... Au născocit, Statul, ca mesteșugul de a turna mereu la legi, să ie sfîntască cotropirea lor. Și tot s'au mai temut de slăbiciunea lor și s'au gîndit, c'o dată și o dată, noi, asuprații, o să le pîrîsem mesteșugurile lor și-o să ne răvrătim, călcînd legile lor viclene ce li ascund hoșiea. Și s'au gîndit, că Statul, alcătuit din clică lor, nu va să fie în stare să potolească urgia norodului, răvrărit, să-și capete dreptate, și-atunci au născocit armata. Și ce să ne slăbească și mai mult puterile noastre, ca să cădem în totul răpuși în fața lor, s'au folosit de brea și bunătatea norodului, și-au ordonat că tot ai noștri să li fie de strajă, și-au avîturilor lor, stoarse din sudorile noastre și din singele nostru. Și-au strîntit ochii, care, feciorii noștri, sint chîrle, așezate pe oarele și de pomana ar lătegi. Și-au pîrîst într'atîta, pe bietii noștri feciorii, chinuri ale căzării lor, în s'au impușe ca pe cîr, de ne...

Fie clerul român ca cel Irlandez, care s'a pus în capul celor apăsați a poporului, lucrând cu el alături, spre izbândirea cauzei populare și de sigur noi nu vom avea decât laude pentru aceia, cari se vor face adevărați apostoli ai lui Christos.

Orice vorbe false vin dușmanii noștri în contra noastră, toate sunt înzadar, că pe noi nici religiunile, nici naționalitățile nu ne pot despărți, ci muncitorii deja sunt în privința asta destul de luminați, noi suntem una, suntem frați, nimica și nime nu ne poate deosebi sau desbina.

Unul pentru toți și toți pentru unul luptăm.

(P.)

Mișcările sociale!

— De un muncitor român. —

Dacă ne uităm pe un jurnal (gazetă), dacă mai privim în diferitele cercuri politice, putem scoate, că mișcarea e mare, mișcările toate sunt foarte intense, și toate au țintă, sau mai bine zis, sunt spoite cu o culoare cam politică-socială.

Mișcarea socială, înseamnă mișcare nemulțumiților, contra stăpânirii și contra capitalismului și nici-odată nu trebuie cineva să creadă, aceluși, ce trăește din munca altora, și nici nu știe ce înseamnă munca, în toată viața lui a fost un trântor, un leneș, acesta să aibă vre-o inimă bună pentru poporul muncitor. De aceea chiar cei-ce să numesc socialiști și purtători ai noii sau de burgeși, acela e cel mai ticălos șarlatan. Nici o încredere să nu dea muncitorul acestor oameni.

Politica lor socială, care o fac mai cu seamă jurnalele (gazetele) lor ticăloase, ca acel „Votul Poporului Român“, un jurnal clerical, sau ca „Poporul“ și celelalte, și predicile acestor sunt minciuni și nu caută, decât de a face pe popor prost, de a scoate bani dela el.

Lupta pentru omenire o poate duce numai muncitorul și numai el e în drept a face socialism, căci el e care suferă, el știe ce e suferința, și nu caută bani, decât scopul lui: Dreptatea și Libertatea.

Muncitorimea a fost întotdeauna înșelată și o să fie încă atâta timp cât va sta în întunec, atâta timp cât nu va pricepe scopul vieții sale, valoarea sa și puterea sa.

Dar noi vedem, că timpul singur aduce cu sine lumina și adevărul: odată, cu înrăutățirea traiului cu însărăcirea populației, omul să pune pe gânduri și vede că viața i-se face tot mai grea, căutând să trăiască și dușmanii nu-l lasă, și recunoaște bine cine îi sunt dușmanii, numai trântorii, capitaliști care fac din om o mașină de lucru, și stăpânesc prin puterea legilor, și forțele gendarmilor la muncă, numai pentru o bucată de pâine uscată, ear' alții vin de fac predică mincinoasă, și cer plată pentru asta; poporul ori-cât e prost, ori-cât de orb ar fi tot o simte și o vede.

De aceea vrând te vrând trebuie să începem mișcarea pentru a putea scăpa de aceste greutăți nesuportabile și neîndurătoare. Mișcarea socială e de neapărat, ea se mărește și se întinde în cele mai întunecate locuri, și deșteaptă pe cel mai amorțit și pe cel mai necioplit.

Dar datoria este acelor ce sunt în stare să vadă lucrurile astea cu ochii lor, și cari

simt durerile, să lupte pentru liberare, și a ajuta pe sârmani ce n'au nici mijloacele, nici puterea, de a-se libera de sub stăpânitorii și șarlatani.

Și aceasta sarcină și-au luat-o numai socialiștii.

Muncitorii cu toți, fără deosebire de naționalitate și religie, dar' cu deosebire de clase; nici-odată muncitorul nu poate să se unească cu capitaliștii, sau cu guvernanții, sau popi etc., care au alte interese ca acele ale muncitorului.

În mișcarea socială pot fi îndreptățiți numai aceia, cari se numesc socialiști nu de interes, cum sunt popii și capitaliștii, ci simpli muncitori, care muncesc cu brațele lor. Și muncitorimea trebuie să se unească, cu toții la un loc sub un singur steag, cot la cot, întrebându-se, și folosindu-se de puterea și știința lor de a schimba acest regim social spre o societate mai bună și spre desrobirea clasei muncitoare, de sub exploatarea capitalistă-burgeză, a înlătura deosebirea de classă, și șterge ura de rasă, (de alt soi) și înfrățirea națiunilor a nimici războiurile, a face pace pe pământ, prin introducerea culturii. Asta e datorința muncitorilor, și trebuie lucrat cu toate puterile de a organiza pe toți, ce sunt încă indiferenți cu nepăsare, spre formarea puterii unite sub organizația Social-democrată, care luptă spre ajungerea acestui scop de mai sus, și vom putea zice, că izbânda e a noastră și toți șarlatanii să vor închina puterii muncitorimeii, și fiecare pentru a ajunge la acest scop, și care de mare nevoie s'o facă spre binele lui și a fraților lui, să lupte contra stărei capitaliste, contra politicii clericale, care sunt dușmani ai poporului. Dacă poporul va căuta să se apropie lumina, luptând pentru binele omenirii și spre binele fraților de suferință, vom vedea că mâne, perirea capitalului, cu el și capitaliștii se vor șterge, banda neagră or va muri dela sine, or va fi nevoită să se ordone muncitorului, luptele de clase nu va mai fi, și vom avea o omenire fericită.

Din toată lumea.

Socialdemocrația în China.

În China trăește un popor foarte neînvețat, păgân. Acei 500 milioane de oameni, cari trăesc în China nu cunosc pe Isus Christos, ci cred că dobitocii is zeii lor. Creștinismul încă n'a ajuns în China, dar socialdemocrația este acolo. Cine ar crede așa ceva? Steagul roșu fâlfăie și între păgâni și să nu credeți, că este vorbă numai de câteva sute de socialdemocrați?

În China este o partidă mare, ceea-ce să vede și din aceea, că ei au o foaie, care apare în fiecare zi în 30 mii de exemplare. Redactorul foaiței este *Leng-Kai-Kian*. El a tradus pe Chinezeste și cartea „Capitalul“ de Marx, apostolul cel dintâu a socialdemocrației mântuitoare. Cu un cuvânt socialdemocrația este răspândită și pe cealaltă parte a lumii, din ce se vede, că nu este putere, care se poată opri înaintarea și lumina, ce o duce socialdemocrația.

3 milioane 8 mii 377 de voturi.

Nu de mult au fost alegerile de deputați în Germania. Dintre 9 milioane de voturi, deputații socialiști au căpătat 3 milioane 8

mii 377. Așadară a treia parte a Germaniei este a socialdemocrațiilor. În Germania între toate partidele cea mai mare este partida socialdemocrată, care are în casa țării 81 de deputați. Cu fală ne putem uita la partida puternică din Germania și ne-ar putea fi spre pildă lupta puternică, ce o duc ei pentru eliberarea poporului german (nemțesc).

Răvașul.

Soartea celui apăsător.

Tu pâne ceri,
Norod trudit,
Că n'ai de trai
Și mori în drum.

Domnul acum
N'ascultă graiu,
De om robit
Nu întreabă ce-i?

Abia cricnești
Ei te răsbun',
Ca să nu-i darmi . . .

Când te trudești
Spre traiu mai bun
Trimet gendarmi . . .

P. Zosin.

— Egalitatea înaintea legii. Să zice, că înaintea legii suntem toți egali. Dar asta o zic numai domni legii. Noi știm foarte bine, că nu-i așa. Omul sărac înaintea legii n'are nici atâta vază, cât un câne, lată asta o vedem și din întâmplarea următoare: Ioan Bunghez, lucrător în Scheiu „Pe coaste“ se culcase Duminecă pe la ameză să se odichnească puțin. Deodată însă au intrat în casă la dânsul doi polițiști, anume sergentul Const. Rusu și căprarul Martin Krauff și fără să-i dea timp să se îmbrace și să se încălze l'au legat și l'au bătut, tirindu-l pe stradă, de să adnaseră toți vecinii. Bunghez fusese adeca pîrit de un domn, că a eșit din slujbă și polițiștii au venit să-l ducă la poliție. Cu ocaziunea aceasta au crezut de cuviință a-l și bate spre indignarea vecinilor. Bunghez, după-cum auzim a cerut certificat dela un medic despre răniurile cu care s'a ales din această bătaie, și îi va da în judecată pe numiții polițiști. Dar fie liniștit că hoherii nu se spînzură.

Jertfele miliției (cătăniei). În 20 Iulie a acestui an, s'a strîns armata în Bosnia și Herțegovina, pentru a se face exerciții militare, adecă manevre. Două batalioane a regimentului 12, care a plecat de cu noapte, pe la orele 3 și mergând mereu până în ameză unde soarele a ajuns la așa o căldură, încât doctorii regimentului au spus, că ar fi prea periculos a merge mai departe. Dar barbarii de conducători, au crezut, de-or să cadă vre-o sută de vaci, (așa numea flăcăii nostri) nu ar fi mare pagubă. Arșița soarelui ajunsese așa de tare încât bieții flăcăi căzuse de-a rîndul. Ofițerii încă bateau într'înșii să meargă înainte, trebuia numai decât să ajungă la țintă. Căldura se mărea și era la un număr de 42 de grade unde nimeni numai poate suferi.

Această instituție ticăloasă și barbară, a

armatei îndepărtate, aceasta nu are alt scop decât să sugă sângele popoarelor, a nimici tinerimea, a omori pe copiii și frații noștri plini de vlagă și viață.

În urmă ce s'a silit marșul în marea căldură au picat pe loc cinci-spre-zece oameni morți, 50 au rămas foarte greu bolnavi, cari au fost transportați la spital, ear' după vre-o câteva zile alți 22 au murit, vre-o 9 au înbunit și 40 mai zac bolnavi în spital.

Ear' d-nii ofițeri cari au silit pe bieții soldați, fără milă i-a dus la moarte rămân nevătămați. Ministrul de honvezi, a ordonat o instrucție care să face în Viena.

Astăzi aflăm că d-nii ofițeri nu pot avea vină, căci timpul căldura e de vină, ar fi bine să pedepsim soarele. „Doar corb la corb nu scoate ochii“, zice proverbul românesc, căci de sus nici-odată nu a venit dreptatea, de aceea trebuie poporul singur trebuie să lupte contra acestei barbarii care în timpul de față înjosește omenirea.

Noi strigăm fără frică pe instituția militară, cerem înarmarea poporului, în hotărîrea războiului criminal și facerea de tribunale, cari să împace popoarele. Atâta timp cât există miliția, fiu noștri vor fi jertfele militare vor muri pentru capitaliști. *și poporul va trebui să ducă povara în spate plătind de a ținea cheltuelile armatei.* Numai poporul, va fi acel, care va face, ca să se șteargă crima din partea regimului militar, de va chema prin glasul lui, la răspundere pe d-nii guvernanți ca sângele fraților noștri să se verse ori-unde după placul d-nilor.

„Libertate, egalitate, frățietate“.

Când se pornește o foaie nouă e datina, ca în locul prim să se dea un program. Noi nu o facem asta. Pentru-că foaia noastră nu este noaună.

„Adevărul“, este continuarea foaiei „Votul Poporului“ care a apărut pân' acuma în Timișoara.

„Votul Poporului“ a fost o foaie socialdemocrată și de aceea am adus-o în Budapesta, ca aici în mijlocul țării să se audă mai tare glasul sunător a foaiei noastre.

Am schimbat și numele foaiei noastre. Din „Votul Poporului“ am făcut

„ADEVĚRUL“,

voind să arătăm și prin asta, că foaia noastră va fi scrisă într'un spirit nou.

„ADEVĚRUL“

este o foaie socialdemocrată, care fără teamă totdeauna va scrie adevărul și va pretinde adevăr.

„ADEVĚRUL“

va curăți societatea noastră stricată, arătând păcatele păcătoșilor și spunând adevărul în fața fariseilor și mincinoșilor.

„ADEVĚRUL“

va fi un cuțit ascuțit, cu care vom tăia părțile putrede a lumii stricată.

„ADEVĚRUL“

cu glas sunător va striga după adevăr și dreptate și va arăta căile ascunse, pe cari înaintează cei mai mulți conducători a poporului român, cari nu voesc binele poporului, ci îl voesc numai sângele și banii.

„ADEVĚRUL“

va lupta în contra apăsătorilor și va lupta numai pentru binele și înaintarea poporului apăsător român.

„ADEVĚRUL“,

luptă în interesul oamenilor cinstiți și muncitori strigând:

— Numai acela să mănec, cine lucră!
Cine nu lucră acela piară.

„ADEVĚRUL“

luptă pentru

LIBERTATE
EGALITATE
și
FRĂȚIETATE.

Pentru-că

„ADEVĚRUL“

este o foaie socialdemocrată. Și în vorba asta este un program întreg.

Și știm, că poporul român, care de sute de ani geme sub jugul greu a apăsătorilor săi va primi „Adevărul“ cu brațele deschise.

Noi ne dăm cuvântul, că totdeauna vom scrie numai aceea, despre ce știm, că este drept și adevărat. Și cu patimă vom scrie, când vom afla, că poporul nostru a fost tras sau vătămat.

Și nu vom odihni nici o clipă, până-ce avem de a pretinde ceva dela mai marii țării pe seama poporului român apăsător.

Ar fi mult de scris despre programul „Adevărului“.

Dar când zicem, că „Adevărul“ este o foaie socialdemocrată și luptă pentru cererile partidei socialdemocrate, atunci am zis tot.

Adunăm poporul român din țara întreagă sub steagul roșu al „Adevărului“ în numele socialdemocrației, ca să luptăm pentru „libertate, egalitate și frățietate“.

În cine mai este un pic de cinste și simț bun să va alătura de ceata noastră.

Fiecare român de bine să aboneze „Adevărul“. Foaia asta se nu lipsească de pe masa nici unui român de bine.

„Adevărul“ costă
pe 1 an 3 coroane 20 fileri
„ 1/2 „ 1 „ 60 „
„ 1/3 „ — „ 80 „
„ 1 lună — „ 30 „
Abonamentul să se trimeată înainte cel puțin pe 1/4 an.

Banii sunt de a se trimite pe adresa:

„Adevărul“, Budapesta,
VIII., József-körut 18 sz.

Răspândiți „Adevărul“!

Partida socialdemocrată din Ungaria.

Cronica.

— 85 de oameni periți. Trenul subteran (Metropolitain care umblă sub pământ) din Paris s'a aprins și toți călătorii au perit, mistuiți de flacări s'au înăbușit de fum. Până acum s'au scos 80 cadavre. Se crede însă că numărul jertfelor e cu mult mai mare, deoarece trenul ăsta e foarte cercetat, și un singur călător n'a putut scăpa.

Nenorocirea s'a întâmplat, pe cât s'a putut afla, așa că, un vagon s'a stricat și oprit în mijlocul liniei. Un vagon gol i-a grăbit într'ajutor. Vagonul ăsta nu se știe din ce cauză s'a aprins. În momentul ăsta sosi un tren plin de călători. Vagoanele s'au ciocnit și în câte-va clipe trenul întreg era în flăcări. Călătorii încercară să scape, dar' era cu neputință. Cei, pe cari nu i-a mistuit focul, i-a înecat fumul.

La un sfert de ceas după erumperea focului, s'a observat pe straca că s'a întâmplat ceva sub pământ fumul ce se scurgea nu permitea pompierilor să se coboare. Abia către dimineață li-a succedat să intre. Într'un colț găsiră 56 de cadavre, arse, zdrobite, sușumate. Călătorii încercaseră să scape unul cu veșelul vieții celui alt. Mulți au ars fără urmă. Numărul cadavrelor scoase e de 85.

În curând după izbucnirea focului s'au topit sîrmele cari conduceau lumina electrică, așa încât în tunel e întunec beznă.

Stradele sunt teatrul scenelor celor mai mișcătoare. Cu sutele vin oamenii, cari caută câte un părinte, copil, frate, soră.

— Frunțaș împușcat. Cu privilegiul deprinderilor ce le-a ținut regimentul 29 din Nagy-Becskerek Sâmbăta trecută, s'a întâmplat și moarte de om. Un glonț de pușcă a rătăcit și l'a nimerit de moarte pe frunțașul (gefreiter) Bugyi János, care a murit de loc.

— Sub roatele carului. Economul Iosif Valian din Jam (com. Timiș) voia să meargă Mercuri cu carul la câmp. Dînsul sta în picioare pe treapta dela marginea carului și mîna căii. Deodată a căzut sub car. Roatele au trecut peste el, rupîndu-i două coaste și apăsându-i coșul peptului. Valian rănit greu a fost dus în spitalul din Timișoara, unde se luptă cu moartea.

— Scrisori. În foaia noastră vor fi publicate toate plîngerile, ca să le cetească țara întreagă și să învețe din ele. Scrisorile să fie însă cât mai scurte, pentru scrisori prea lungi n'avem loc în foaie. Afară de aceea rugăm pe frații noștri, ca să ne scrie toate întîmplările și nedreptățile, ce suferă frații noștri. Ori-ce scrioare să se trimeată pe adresa: „ADEVĚRUL“, Budapesta, VIII. József körut 18.

Înștiințare. Vechii abonenți a „Votul Poporului“, care nu mai apare, vor căpăta nr. 1 și 2 din „Adevărul“ gratis. Îi rugăm însă, ca mai departe să aboneze și ei „Adevărul“.

— Orbii. Cetim într'o foaie: „Adunarea rabinilor“. Din Cracovia se anunță, că Marți s'a deschis acolo adunarea rabinilor, veniți din toate părțile lumii, prin inițiativa lui Chasan pașa rabinul cel mare din Alexandria (Egipt). Discursul de deschidere a fost pronunțat de Chasan pașa, care a explicat necesitatea de a se protesta în mod solemn în contra acuzării a s'asinației ritual. Mai ales Rusia și Ungaria au trimis numeroși reprezentanți la această adunare. Îndată după deschiderea ședinței, rabinii s'au dus în vechia sinagogă, unde s'a făcut o solemnă protestare. Rabinul Chasan, în fața Tabernacolului deschis, a jurat în numele tuturor rabinilor prezenți că nu există a s'asinația ritual în hărțile sfinte, în tradițiunea scrisă și vorbită. 500 de rabinii au iscalit jurământul. Ședințele adunării, vor dura opt zile și se vor trata chestiuni sociale și școlastice. Rabinii vor trimite o deputațiune la papa, cu rugarea, să trimeată o bulă, în care să-i apere de învinuirile omorului ritual.

Sermanii! Adecă popii jidovilor s'au jurat cu toții, că nu-i drept, că ei folosesc sângele copiilor creștini.

Jurământul ăsta arată orbii lor. Au putut ei vedea, că oamenii kminaiși și cu minte nici-odată n'au crezut așa ceva.

Numai proștii și cei întunecați ziceau că jidovii beau sânge de creștin.

Apoi câtă orbie, trebuie la aceea, că cineva să se joare, că nu-i drept, ce zic proștii?

Editor: Partida socialdemocrată din Ungaria.
Redactor responsabil: Aurel Cristea.